Σύριγγα θανάτου – μετάνοια ζωής (Σεβ. Μητροπ. Ναυπάκτου & Αγ. Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 18 Σεπτεμβρίου, 2011

Στό Ευαγγέλιο διαβάζουμε ότι στόν Γολγοθά τήν ώρα τής σταυρώσεως τού Χριστού ένας εκ τών ληστών πού σταυρώθηκε μαζί του είπε στόν Χριστό: «Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τή βασιλεία σου» (Λουκ. κγ', 42). Καί ο Χριστός τόν διαβεβαίωσε ότι εκείνη τήν ημέρα θά εισερχόταν στήν Βασιλεία Του.

Οι Πατέρες τής Εκκλησίας ερμηνεύοντας αυτό τό γεγονός αποκαλούν τόν ληστή θεολόγο, πού θεολόγησε από τόν σταυρό, αναγνωρίζοντας ότι ο Χριστός πού καταδικάστηκε νά πεθάνη διά τού Σταυρού είναι Θεός. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος έχει μιά τέτοια ομιλία.

Τό γεγονός αυτό επαναλαμβάνεται ποικιλοτρόπως σέ κάθε εποχή. Πόσοι άνθρωποι δέν ομολογούν τήν θεότητα τού Χριστού καί δέν προσεύχονται σέ Αυτόν, ακόμη καί τήν ώρα πού πεθαίνουν! Πόσοι δέν τελειώνουν τήν ζωή τους μέ μετάνοια καί συντριβή!

Διάβασα σέ περιοδικό ότι ο μακαριστός Επίσκοπος Πατάρων Ειρηναίος, πού ανήκει στό Οικουμενικό Πατριαρχείο, καί υπηρετούσε στήν Ιερά Αρχιεπισκοπή Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας, στόν Πρόλογο τού βιβλίου του μέ τίτλο «Λουλούδια από τούς κήπους τής Ορθοδόξου Εκκλησίας μας» αναγράφει ένα συγκλονιστικό περιστατικό:

«Προχθές, γυρίζοντας από έναν Εσπερινό πέρασα από τήν Ομόνοια. Πλήθος νέων ήταν μαζεμένοι γύρω από ένα παιδί. Στό χέρι του κρατούσε τήν τελευταία σύριγγα τού θανάτου. Τόν πλησίασα καί μέ δακρυσμένα μάτια φώναξε: "Βοήθεια, πεθαίνω...". Έτρεξα κοντά του τόν αγκάλιασα. Μέ σπασμένη φωνή μού είπε: "Παππούλη, πεθαίνω διάβασέ μου μιά ευχή". Γονάτισα τού διάβασα μία ευχή. Ψέλλισε δύο λέξεις: "πές τού Χριστούλη νά μέ δεχτεί" καί ξεψύχησε μέσα στήν αγκάλη μου, άγνωστος μεταξύ αγνώστων. Φεύγοντας, ψιθύριζα μία προσευχή.

"Χριστέ μου, μία λέξη είπε ο ληστής καί τόν δέχτηκες στήν βασιλεία Σου, δέξου καί τήν ψυχή αυτού τού παιδιού σου"» (Περιοδικό Ερώ, Απρίλιος-Ιούνιος 2011).

Τό περιστατικό αυτό είναι πολύ χαρακτηριστικό. Τό παιδί αυτό, πού ήταν πληγωμένο από τήν σύγχρονη μάστιγα τών ναρκωτικών πέθανε στόν δρόμο, ζητώντας προσευχή καί επιθυμώντας νά τόν δεχθή ο Χριστός στήν βασιλεία Του. Ποιός ξέρει πόσα βάσανα πέρασε στήν ζωή του γιά νά καταλήξη στά ναρκωτικά καί ποιός ξέρει πόσες πληγές δέχθηκε από τό στενό καί ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον καί από τούς εμπόρους τών ναρκωτικών, τούς εμπόρους τού θανάτου! Καί όμως πέθανε μέ τό όνομα τού Χριστού καί τήν αίτηση γιά τήν Βασιλεία Του.

Αλλά καί η προσφορά τών Κληρικών είναι μεγάλη, όταν ανοίγουν τήν αγκαλιά τους σέ τέτοιες πληγωμένες υπάρξεις, όταν δέχωνται τόν πόνο τών ανθρώπων, όταν χύνουν κάποια δάκρυα γιά τούς νέους πού βασανίζονται σκληρά.

Συγκινήθηκα διαβάζοντας αυτό τό περιστατικό γιατί θυμήθηκα μία παρόμοια σκηνή. Κοντά στήν Ομόνοια τής Αθήνας κάποια κοπέλα 25-30 ετών, πού έμοιαζε μέ 60 ετών, σκελετωμένη από τά ναρκωτικά, πονεμένη στό πρόσωπο πού ήταν σκαμμένο από τόν πόνο καί τά βάσανα, μέ εκλιπαρούσε: «Παππούλη, κάνε μιά προσευχή γιά μένα γιά νά σωθώ» καί μού είπε τό όνομά της. Ακόμη καί τώρα, ύστερα από χρόνια, έχω μέσα μου έντονα τήν ενθύμηση τού προσώπου της. Είναι παιδιά τού Θεού πού αναζητούν τόν Πατέρα τους, πού μέ τόν τρόπο τους ζητούν αγάπη καί στοργή, τήν οποία τούς τήν στέρησε η «ακοινώνητη κοινωνία».

Η ιστορία τού Γολγοθά επαναλαμβάνεται καί ο Χριστός εξακολουθεί νά έχη φίλους από τό πιό πληγωμένο μέρος τής κοινωνίας, από τούς «ανασφάλιστους»!

(Πηγή: "Εκκλησιαστική Παρέμβαση" Αύγ. 2011)

Διαβάστε περισσότερα κείμενα του Σεβασμιωτάτου πατώντας εδώ